

[Fibiger.]

Forbindelser, vil jeg udtale det Ønske og henstille til den højtærede Undervisningsminister, at dette Statsgymnasium bliver lagt i Thisted. Jeg kan tilføje, at ogsaa Morsingboerne er af den Opfattelse, at det bør ligge der, og naar Morsingboer giver Tilslutning til, at noget skal være i Thisted, tror jeg, Forslaget er endogsaa særdeles velbegrunderet.

Det ærede Medlem Hr. Rager talte om Kirkebevillingerne. Det plejer ellers ikke at være de Emner, det ærede Medlem er inde paa. Han beskæftiger sig jo meget med Statistik og Tal, og jeg maa nok sige, at hvis det ærede Medlem beskæftiger sig med Tal ved andre Ting paa samme Maade, som da han talte om de Bevillinger, der angik Socialministeriets og Undervisningsministeriets og Kirkeministeriets Budgetter, og stillede dem op over for hinanden, tror jeg nok, at de Resultater, han kommer til derigennem, bliver meget forkerte, for naar der overhovedet ingen Bevillinger er eller ganske minimale, og der saa er en Stigning paa 1 pCt. eller 2.... (Rager: 5).... Ja, ja, 5; lad os sige, det drejer sig om 1 000 Kr., saa er det en Stigning paa 50 Kr., og det betyder ikke saa meget for hele Landet. Kommer man derimod til Socialministeriets Budget, drejer det sig om svimlende Summer paa Millioner, og med Undervisningsministeriets Budget er det paa samme Maade, og derfor synes jeg, at denne Sammenligning kunde det ærede Medlem nok have sparet sig at fremkomme med over for Tinget, det vilde have været bedre for ham selv.

Men jeg vil gerne henvende mig til den højtærede Kirkeminister og sige, at jeg havde egentlig ventet, at der i Aar var blevet stillet et Beløb til Raadighed, som der har været tidligere paa Finanslovsforslaget, til Kirkebygning. Jeg stillede i Fjor paa mit Partis Vegne Forslag om en beskeden fast Bevilling paa 200 000 Kr. Da blev det afvist, egentlig med den Begrundelse, at Ministeren syntes, det var for lidt. Da nu Kirkeministeriets Budget er steget med 5 pCt., hvad det ærede Medlem Hr. Rager jo er meget ked af, saa maa jeg sige, at det vilde have været rigtigt og fornuftigt af den højtærede Kirkeminister, om han i Aar paa Finanslovsforslaget havde optaget en Bevilling paa disse 200 000—300 000 Kr., saaledes at der var blevet stillet Forslag om at bevilge Penge til Opfyldelse af de Anmodninger, der er kommet fra forskellig Side om Udvidelse af Kirker, hvad man jo kun kan betragte som et glædeligt Tidens

Tegn, og jeg er vis paa, at disse Penge kunde være blevet bevilget.

Men der er jo det kedelige, at man fra saa mange Sider har det Indtryk, at den Minister, der er sat til at varetage Kirkens Tarv, interesserer sig ikke særligt for at gøre noget for, at der kan ske Udvidelse, og at der kan ske Fremstød. Det skulde dog være saare naturligt, at Kirkens Minister vilde være med til at skaffe Midler til Kirkens Udvidelse o. lign., navnlig da naar Grundloven foreskriver det, men alt det sætter man sig ganske ud over.

Vi holdt Reformationsfest i Aftes, og det var jo en rent verdslig Fest. Landstingets Formand, Hr. Zahle, udtalte ogsaa ved Velkomsten her i Rigsdagen, at det var selvsagt ikke den kirkelige Side, som man her ønskede særlig at lægge Vægt paa at fejre. Jeg ved nu ikke, hvorfor man skal sige „selvsagt“, for Rigsdagen skulde dog ogsaa have nogen Forbindelse med det, der skete kirkeligt set, og som vi lever under den Dag i Dag, saa jeg synes ikke, det var saa unaturligt, om man ogsaa havde tænkt noget paa den kirkelige Side. Den Fest, der blev holdt i Aftes, var, som sagt, en rent verdslig Fest, og den sluttede jo med Fællesspisning og hvad dertil hører.

Jeg vilde egentlig hellere have haft, naar man nu vilde mindes Reformationsjubilæet, de 400 Aar, og tænke paa den Betydning, Reformationen har haft for Danmark, at Kirkeministeren ved en saadan Reformationsfest og i et saadant Reformations-Jubilæumsaar havde stillet sig velvilligt over for Kirken og havde villet være med til at bevilge Midler, som kunde komme Kirken til gode paa forskellig Vis. Det vilde have vakt Tilfredshed i store Kredse af det danske Folk; jeg tror, det vilde have vakt mere Tilfredshed end den Omstændighed, at man holdt en Fest her i Rigsdagen, thi Ministeren vilde da ogsaa have faaet Lejlighed til at vise, at han stod som Kirkens Værge. En saadan Handling fra Ministerens Side kunde maaske netop paa dette Tidspunkt have bevirket, at mange Kredse i Landet vilde have forstaaet, at Ministeren kunde og vilde udrette noget paa den Plads, hvor han var sat.

Og saa vilde jeg gerne endvidere spørge, om det ikke netop i dette Reformationsaar var rigtigt, at der ogsaa blev gjort noget for, at det kirkelige Udvalg kunde slutte sit Arbejde og komme med Forslag om at give Kirken Selvstyre. Det vilde dog være bemærkelsesværdigt og naturligt, om man, efter at vi nu i 400 Aar har haft det samme Styre og de samme For-